

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010213
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6221010213.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného K. P., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. mája 2022, konajúc o odvolaní obžalovaného, okresného prokurátora a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/75/2021, zo dňa 31. 1. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 3T/75/2021 zo dňa 31.01.2022 vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám

o d s u d z u j e

obžalovaného K. P., nar. XX. XX. XXXX vo B. S., bytom Y. XXX/XX, Q. S.,

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr.zák. § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne o d k l a d á na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. P. a poškodeného Q. E. z a m i e t a .

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 3T/75/2021, zo dňa 31. 1. 2022 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 03. 04. 2021 v čase okolo 09.30 h v Q. S. v časti zvanej Y. na prístupovej ceste medzi rodinnými domami č.652 a č. 651, teda na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napadol tam prítomného Q. E. a to takým spôsobom, že po predchádzajúcej výmene názorov ho jedenkrát päšťou pravej ruky udrel do oblasti hlavy, konkrétne do ľavej časti tváre v oblasti spánku po čom poškodený stratil stabilitu a zadnou časťou tela spadol na asfaltovú cestu a poranil si kostrč, pričom zo záverov znaleckého posudku Q.. Y. Y., znalca z odboru traumatológia a chirurgia vyplynulo, že poškodený Q. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G., O. rad č. XXXX/XX, prechodne bytom Q. S., Y. č. XXX/XX následkom útoku utrpel zlomeniu kostrče, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečby a práceneschopnosti v trvaní 28 dní.

Za uvedenú trestnú činnosť ho potom okresný súd odsúdil podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1,2 Tr. por. mu okresný súd uložil povinnosť nahradiť poškodenému Q. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. rad XXXX/XX, G., škodu vo výške 793,10 Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Svoje rozhodnutie o uznaní viny a uložení trestu prvostupňový súd odôvodnil tým, že obžalovaný fyzicky napadol poškodeného Q. E. a to osobu od neho staršiu o 36 rokov. Predmetné potvrdzujú najmä výpovede samotného poškodeného, ako aj svedkov, ktorí bezprostredne vnímali tento incident, ktorý sa stal na mieste verejnosti prístupnom a to na prístupovej ceste medzi rodinnými domami v meste Q. S., časť Y.. Pokiaľ sa obžalovaný obhajoval tým, že výpovede sú účelové a tendenčné a majú mať pôvod v prehľadných majetkových sporoch, táto jeho obhajoba bola vyvrátená dôkazmi, ktoré boli vykonané v trestnom konaní. Poškodený Q. E. tak v prípravnom konaní vo výpovediach zo dňa 07.05.2021 a 06.07.2021, ako i ešte predtým, pri podaní vysvetlenia vo veci prejednávania priestupku dňa 03.04.2021, podrobne opísal, ako došlo k incidentu, kto ho vyvolal a ako na neho K. P. útočil. Uvedený konflikt videli susedia a to X. Z. a X. O., ktorí sa snažili ich od seba oddeliť a na miesto sa dostavil aj otec obžalovaného V. P.. Svedok Z. uviedol, že sa rozprával so sestrou Q. E. pred svojou garážou, pričom obidvaja boli vzdialení od obžalovaného a poškodeného asi 10 metrov a teda vnímal, čo sa medzi nimi odohralo. Pri výpovedi dňa 07.05.2021 toto vnímanie upresnil iba tým, že zbadal, ako poškodený zadnou časťou tela sedí na prístupovej ceste, pričom obžalovaný stál nad ním a mal stále snahu ho napádať. Svedok O. dňa 12.07.2021 tiež potvrdil, že videl, ako obžalovaný naletel na poškodeného tak, že ho jedenkrát päťou pravej ruky udrel do oblasti tváre a po tomto údere poškodený spadol na príjazdovú cestu. Otec obžalovaného V. P. v čase incidentu nebol prítomný. V. okresný súd neuveril obhajobe obžalovaného, že to bol práve svedok X. O., ktorý na neho útočil barlou a považoval ju za nepravdepodobnú. Tak isto neuveril ani výpovedi svedka V. P., otca obžalovaného, ktorý počul krik z prístupovej cesty a videl, ako Q. E., X. Z. a X. O. útočili na obžalovaného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd aplikoval ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. a vzhľadom na to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR mal jeden záznam, tieto skutočnosti pri ukladaní trestu zohľadnil. Keďže sa obžalovaný dopustil v jednočinnom súbehu spáchania dvoch prečinov, súd pristúpil pri ukladaní trestu k uloženiu úhrnného trestu odňatia slobody a to za prečin prísnejšie trestný, ktorým bolo výtržníctvo. Za aplikácie pomeru jednej pohľadujúcej okolnosti § 36 písm. j/ Tr. zák. a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., tak obžalovanému uložil trest na spodnej hranici trestnej sadzby, keďže nedošlo k modifikácii trestného rozpätia v prospech alebo neprospech obžalovaného. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a výkon ktorého odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov a to dlhšiu preto, lebo sám obžalovaný uvádza, že s okolitými susedmi má živé viaceré spory a už aj neživé spory, teda bude potrebné po dlhšiu dobu sledovať to, či bude viesť v skúšobnej dobe riadny život. K otázke nároku na náhradu škody, ktorý si uplatnil poškodený Q. E. v adhéznom konaní, súd rozhodol tak, že mu priznal náhradu škody v plnej výške, ktorá zodpovedá bodovému ohodnoteniu bolestného za priznaných 35 bodov, ako to vyplýva zo znaleckého posudku. V ostatnom nároku na náhradu škody poškodeného podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal na civilný proces. Vzhľadom na to, že poškodený si riadne neuplatnil a nevyčíslil nárok na náhradu škody v časti týkajúcej sa vyčíslenia nároku na trovách právneho zastúpenia, v tejto časti okresný súd odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne na hlavnom pojednávaní podal okresný prokurátor odvolanie čo do výšky trestu, obžalovaný podal odvolanie čo do viny a trestu. V zákonom stanovenej lehote poškodený prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne podal odvolanie, v ktorom navrhol, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť poškodenému uhradiť škodu na zdraví tak, ako bola vyčíslená v znaleckom posudku Q.. Y. vo výške 793,10 € a v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por. uložiť obžalovanému povinnosť nahradiť trovy potrebné na uplatnenie jeho nároku.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že v celom trestnom konaní sa nevyskytol žiadny priamy alebo nepriamy usvedčujúci dôkaz, ktorý by preukázal skutočnosti, že sa dopustil skutku tak, ako uviedol prvostupňový súd vo výroku odsudzujúceho rozsudku. Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že pri uznaní viny vychádzal najmä z výpovedí svedkov, ktorí sa incidentu zúčastnili a vypovedali o jeho priebehu, pričom uviedol, že nemal dôvod pochybovať o pravdivosti ich výpovedí. Mal za to, že nebola vykonaná previerka výpovedí svedkov na mieste činu a teda zistiť počet osôb pri spáchaní trestnej činnosti. Zároveň poukázal na neodôvodnené, prečo v jeho prospech svedčí len výpoveď otca V. P., ktorá bola považovaná za účelovú len z dôvodu, že ním bol jeho otec. Fakt, že svedkovia Q. E. , je manželka oznamovateľa a X. Z. je švagor oznamovateľov a ide o mimoriadne blízke a spriaznené osoby, súdu neprekážala. Zároveň uviedol, že nesúhlasí so znaleckým posudkom Q.. Y. , z ktorého vyplýva , že poranenia mali vzniknúť pádom na asfaltovú cestu, nakoľko znalec má na základe svojej odbornosti odpovedať na otázky, v ktorých nemá OČTK možnosť zaujať odborný postoj a výlučne OČTK

majú právo hodnotiť právne otázky, preto považuje označenie znalcom v znaleckom posudku za osobu obvinenú za chybné vzhľadom k tomu, že obvinenie v tom čase ani bolo vznesené. Zároveň poukázal na pochybnosti v prospech obžalovaného a na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že okresný súd správne rozhodol, že uznal vinu obžalovanému v zmysle obžaloby, namietal však výšku uloženého trestu. Súd správne obžalovanému uznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., keďže obžalovaný viedol pred spáchaním činu riadny život a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov. Súd taktiež správne aplikoval zákonné ustanovenie pre ukladanie úhrnného trestu, pričom ukladal úhrnný trest podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., keďže prečin výtržníctva je prísnejší ako prečin ublíženia na zdraví. Súd však pri ukladaní trestu nepostupoval správne, keď uložil trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, nakoľko neaplikoval ust. § 41 ods. 1 Tr. zák. a preto mal súd vychádzať pri ukladaní trestu zo zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahu na trestný čin z nich najprísnejší. V danom prípade za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov až 2 roky a za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody až na 3 roky. Nakoľko sú dolné hranice trestných sadzieb odňatia slobody rôzne, je v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. posledná veta; dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Z uvedeného dôvodu mal súd ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky. Vzhľadom k tejto skutočnosti navrhol uložiť úhrnný trest odňatia slobody v trvaní minimálne 6 mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu trestu so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov.

Na verejnom zasadnutí tak krajský prokurátor, ako aj obžalovaný zotrvali na písomných dôvodoch odvolania, zároveň splnomocnenkyňa poškodeného navrhla zrušiť rozsudok vo výroku 3) a 4) rozsudku a navrhla zaviazat' obžalovaného k náhrade škody vo výške 793,10 € a podľa § 557 Tr. por. zaviazat' ho k nahradeniu účelne uplatnených nárokov v trestnom konaní.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a odvolanie okresného prokurátora je dôvodné. Zároveň skonštatoval, že odvolanie poškodeného, podané prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne, nie je tiež dôvodné.

V súvislosti so záverom prvostupňového súdu o uznaní viny sa rovnako ako prvostupňový súd i Krajský súd v Banskej Bystrici priklonil k názoru a konštatácii, že v predmetnej veci prvostupňový súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. veľmi podrobne v odôvodnení svojho rozhodnutia rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu je rovnako zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhu na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Rovnako tak rozsudok prvostupňového súdu obsahuje odôvodnenie, prečo rozhodol o náhrade škody a v akej výške. S uvedenými závermi prvostupňového súdu tak, ako sú uvedené v odôvodnení rozsudku a to v časti uznania viny, sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici bola obhajoba obžalovaného v plnom rozsahu vyvrátená a to najmä výpoveďou samotného poškodeného, ako aj ďalších svedkov a to nielen osobami blízkymi poškodenému Q. E. a X. Z., ale aj svedkom X. O., ktorý jednoznačne videl, ako obžalovaný naletel na poškodeného tak, že ho jedenkrát päťou pravej ruky udrel do oblasti tváre a po tomto údere poškodený spadol na prístupovú cestu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

V súvislosti s úvahami s úvahami prvostupňového súdu o druhu a výmere trestu, krajský súd s poukazom na odvolanie okresného prokurátora konštatuje, že v danom prípade uloženie úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov, je v rozpore

s § 41 ods. 1 Tr.zák. Krajský súd je toho názoru, že v danom prípade bolo nevyhnutné postupovať v zmysle tohto ustanovenia tým spôsobom, že keďže sú dolné hranice trestných sadzieb odňatia slobody za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Z tohto dôvodu mal okresný súd ukladať trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky.

Zo zhora uvedených dôvodov potom krajský súd, nakoľko sa stotožnil s odvolaním okresného prokurátora, zrušil uložený trest a uložil mu zákonný trest v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 6 mesiacov, ktorý mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Zároveň mal za to, že v zmysle § 557 Tr. por. neboli zo strany poškodeného účelne vynaložené náklady pribratím splnomocnenca, a to najmä vzhľadom k tomu, že škoda, ktorá bola trestným činom spôsobená, bola priamo vyčíslená v znaleckom posudku a teda nebolo potrebné na jej uplatnenie využiť splnomocnenca poškodeného a preto v tejto časti bolo odvolanie poškodeného zamietnuté.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.